

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfinților 40 de Mucenici din Sevasta

Deschideți-Mi, fiilor! Voi sunteți așezați de Mine de strajă ca să-Mi deschideți când auziți că vin ca să grăiesc, fie să vă dau cuvânt pentru cele dintre voi lucrute sau nelucrate, fie să-Mi deschideți cartea și să Mă așezați în ea și să-Mi împărțiți voi grăirea la cei cărora, sau pentru care Eu grăiesc, și iată lucrul Meu cu voi între cer și pământ, și apoi ocrotirea Mea pentru el și pentru voi, fiilor!

Iată zi de sărbătoare de sfinți mucenici, iar Eu, Domnul, vin să Mă așez cuvânt în carte. Voi știți câtă mângâiere e pe Domnul și pe sfinți când Eu vă dau de veste să deschideți cartea și să întâmpinați grăirea Mea și s-o împărțiți la cei ce se hrănesc cu ea, dar și mai mare Mi-e mângâierea când Mă și împlinesc în ei cei care Mă iau de la voi pentru viața lor cu Dumnezeu, viață cuminte, de la care se naște trăire sfântă și clipe dulci între ei și Mine, și apoi cale spre izvor în sărbători, când Eu petrec cu popor adunat și îl întăresc pe calea cea dulce a vieții cu Dumnezeu pe pământ, că multă rugăciune așteaptă cerul de pe pământ pentru binele lui Dumnezeu cu omul, și al omului cu Dumnezeu, pentru iubirea de Dumnezeu, de la Care vine binele peste mulți, o, fiilor, că iată, vă am pe voi pe aceste meleaguri și am grijă să nu se întâmple rele pe aici, și fac bine celor ce vă iubesc pe voi pe pământ, căci Eu sunt Cel milos, fiilor.

V-am arătat într-o zi, nu demult, un sufletel care a trecut la Domnul și care v-a iubit pe voi și a văzut că sunteți ai Mei și lucrători cu Mine pe pământ, și v-a spus acest sufletel veste adevărată: *că fericiți sunt în cer cei care vă iubesc pe voi pe pământ*. O, voi aveți de la Mine lucru sfânt să lucrați, și să ridicați spre cer slujbe și rugăciuni de iertare pentru cei ce pleacă de pe pământ, cunoscuți și necunoscuți de voi, și mare mângâiere li se împarte lor când sosește la cer ajutor pentru ei de pe pământ de aici, de la voi, căci toți fac cum face lumea jertfe pentru cei adormiți, nu cum se primește la cer ca să fie ajutați cei ce așteaptă izbăvirea, pe care nu și-au lucrat-o ei pe pământ. O, și de aceea v-am umplut de milă, fiilor, și v-am dat lucru din cer și v-am pornit de ajutor celor plânși, și pe care n-are cine să-i ajute de pe pământ cu stăruinți spre Domnul pentru ei, pentru odihna lor și pentru eliberarea de pedepsele pentru păcate, iar voi prindeți putere și iubire și milă pentru ei, și mergeți, fiilor, așa și dați mâna multora, că acolo este greu, și nu-i faptă mai mare pe pământ ca aceea ca să trăiți și să slujiți scăparea din chinuri a celor ce pleacă din trup nepregătiți, necurățați de păcatele săvârșite, iar Eu vă întăresc pe voi pentru lucrul cel cu milă, și mereu vă întăresc pentru pregătirea învierii fapturii cea din toate veacurile, o, fiilor, că Eu pentru învierea tuturor am venit pe pământ și, înviind din moarte, am dat arvuna învierii la cei ce se vor ridica în ziua Mea de slavă.

Și acum ridicăm zi de sărbătoare și de pomenire sfântă și de pildă de credință statornică a celor patruzeci de mucenici mărturisitori, care pentru credința lor în Domnul lor Iisus Hristos au pătimit în drum spre cer mucenicie în iezerul Sevastei și au trecut așa spre zările cerești, spre cele ce nu se văd ale locașurilor Tatălui ceresc.

Fiilor, fiilor, au iubit până la capăt, până la sfârșitul lor de pe pământ au iubit acești mucenici. Cine nu iubește până la capăt, acela nu este creștin, căci creștinii sunt cei ce iubesc, și nu se leapădă de Dumnezeu și rabdă până la sfârșit și-și poartă crucea, călcând peste plăceri și peste dorințe. O, nu poți iubi decât prin semenii iubiți de tine, iar dacă nu iubești până la capăt te desparți după o lungă vreme de iubire și de nejudecată, și apoi pățești ca Adam, care a căzut de lângă Dumnezeu și a devenit vremelnic cu trupul și a rămas sub dure-

rea nestatorniciei în iubire și în credință, așa cum toți cei care părăsesc calea Mea de azi pentru calea lor cea fără de Mine, rămân aceia cu amintirea celor mai frumoși ani ai vieții lor, anii cu Domnul pe calea cea cu crucea lepădării de sine și a biruirii ispitelor câte vin, singurii ani trăiți în vremea statului lor pe pământ, și iată, iubirea de Dumnezeu nu poate fi vremelnică, ci până la capăt, și apoi veșnicia ei.

O, fiilor, împotriva morții sufletului și a chinului de după aceea, trebuie luptat cu trupul și cu diavolul tot timpul, trebuie cu somnul luptat, trebuie foamea biruită, iar foamea nu este numai cea de bucatele de mâncat, ci mai ales foamea de tine însuși, de plăceri, de dorințe și de vremelnicia lor, iar pentru toate păcatele vieții trebuie căință, mereu căință, mereu lacrimi cu nădejde, și nu fără de nădejde lacrimi. O, căiți-vă adânc de tot ce a fost săvârșit de voi împotriva lui Dumnezeu în voi și cu voi! Dacă dați să uitați câte ați greșit, se vede, o, fiilor, când omul face aceasta. Și atunci, când se mai căiește omul, când își mai ispășește cu lacrimi păcatele, o, când?

O, fiilor, mulți cred că Mă iubesc, că-Mi dau inima, că Mă bucură și-Mi slăvesc numele, dar aceștia uită cu câte păcate Mă rănesc, cu câte cuie Mă țintuiesc prin viața lor cea de parte de sfințenia Mea în om, și aceștia nu știu nimic despre iubirea de Dumnezeu, căci ea este o suferință, un dor până la capăt, o așteptare îndurerată prin dor, o viață luptătoare pentru statul Meu în om, pentru sfințenie în toată vremea, o, și numai apoi poate fi vorba de iubire de Dumnezeu și de slăvire a Sa din inima și din gura celui sfânt și plin de căință în toată vremea sa pe pământ.

O, fiilor, cine n-are parte de suferință, de încercări, de defăimări, de prigonire, de lipsuri, de umilință mare, unul ca acela zburdă spre păcat și calcă peste sfințenia cerută de Mine omului care-și poartă crucea cu mintea și cu inima și cu trupul sub cruce, fiilor. De aceea am zis Eu să-și ia crucea cei ce voiesc să vină după Mine și așa să-Mi urmeze, cu ascultare, cu aplecare mereu, cu lepădare de sine mereu, și asta este crucea, și fără de aceasta nimeni nu poate iubi pe Dumnezeu și veșnicia cu El apoi.

O, fiilor, nimeni să nu fie vrăjmașul Meu prin neascultare, nimeni dintre cei ce înțeleg calea cu Mine a celor ce se dau lui Dumnezeu pe pământ. Iată, trebuie să spun și să se ia aminte bine: O, aveți grijă zi de zi, clipă de clipă aveți grijă să nu lucrați, să nu gândiți, să nu săvârșiți nimic, nimic, decât prin sfat, fiilor, căci Eu, Domnul, așa am lucrat, și a făcut Dumnezeu sfat și a lucrat după sfat, a lucrat cu ascultare, întâi a fost sfatul, și apoi lucrarea, și a văzut Dumnezeu că este bine. Iar dacă omul așezat în rai a lucrat fără sfat între el și Dumnezeu, iată, a căzut din Dumnezeu, a căzut prin neascultare, a făcut sfat cu potrivnicul lui Dumnezeu, și așa a murit omul cel zidit de Dumnezeu.

Toți cei ce sunteți strânși în chiticele, fiți înțelepți, fiilor, ca nu cumva să dați prilej diavolului să ia rod de la voi, să facă el sfat cu voi și să vă cadă apoi, căci tot ce face de la sine un creștin, și fără sfat frățesc pentru lucrul lui de zi cu zi și clipă de clipă într-o obște de ucenici, lucrul lui se scrie de diavolul, căruia îi place să-l vadă pe creștinul Meu lucrând lucru fără de binecuvântare și de la el alegere, adică fără de sfatul cel frățesc și fără să-i fie împărțit ce să facă, oricât ar fi lucrul de mic și de neînsemnat pentru lucrul cel cu știre.

O, nu primește binecuvântare cel ce lucrează ceva fără de sfatul bisericii, căci Dumnezeu stă în mijlocul dumnezeilor și face sfat, așa este scris, iar voi ați auzit de cel care a ieșit din rândul celor ce mergeau spre cer, patruzeci la număr, și și-a ales el ieșirea în lături și a rămas fără binecuvântarea cea mare a intrării în cer cu toți ceilalți biruitori, o, și nu e de glumă cu duhul ascultării și al statorniciei pentru ascultare, fiilor. Cel ce ascultă nu-l mai doare nimic, iar cel ce nu ascultă are de suferit, și așa a fost tot timpul acest adevăr, iar cei mai deștepți între oameni sunt cei care aleg să asculte, fie pe drumul cu Hristos, fie pe calea cea largă a fiilor oamenilor, iar credincioșia iese la iveală și primește plată, așa cum un creștin care ascultă primește har și primește o strălucire aparte, o lumină aparte, lumina înțelep-

ciunii pentru cei ascultători și tot mai vii prin duhul și prin harul ascultării, iar unii ca aceștia sunt locașul păcii, fiilor, și sunt cei mai vii. Cei vii sunt cei ce-L au pe Domnul de statură a lor, și aceștia au harul sortării în toate: în gândire, în vorbire, în iubire, în lucrare, în înțelegere, în toate, fiilor, și sunt ei cei vii, cei lucrători, cei senini mereu și mult dăruitori, numai să-și ceară ei acestea toate, iar dacă nu-și cer, rămân ei așa cum sunt, nu dau să fie vii și să arate aceasta, ci rămân ei mai pe urmă, rămân în urmă.

Iar pentru viața cea vie în voi și cu voi este de mărunțit de fiecare dată când vin să stau cu voi în sfat, o, și mereu vom ține pe masă acest har lucrător și învățătura lui între voi, fiilor.

Dar Eu acum aștept să vin iar și iar și să ne așezăm în sfat, o, și numai așa să învățăm să lucrăm pe calea voastră cu Mine, fiilor, iar de la voi să ia povață cei ce se hrănesc cu cuvântul Meu, că Mie Îmi este drag și dor să stau Învățător între voi, o, și se strâng sfinții și iau ca și voi pe Domnul de pe masa Mea cu voi, și iată, facem prilej bun pentru lucrul laolaltă cerul cu pământul, Eu cu cerul de sfinți, iar voi cu poporul cel credincios venirii Mele de azi la voi, că Eu vin și tot vin, iar voi să-Mi deschideți și să Mă întâmpinați ca să vin, o, fiilor. Amin, amin, amin.

09/22-03-2019